

Voorwoord

Het is eigenlijk normaal dat het voorwoord door een ander wordt geschreven ter versterking van wat de schrijver aan het papier heeft toevertrouwd. Maar dit voorwoord moet ongeveer een indruk geven waar het om draait in dit boek. De titel "DE € 9.635.080,23 CLAIM". Zulke claims komen in Nederland niet voor. Althans je ziet het nooit in het nieuws. En dat klopt want de hele procesvoering is zorgvuldig met behulp van de pers buiten de publiciteit gebleven. Het boek is aan veel uitgevers voorgelegd om uit te geven. 52x was het nee. Vrijwel zeker omdat het gaat over tuchtrecht van de advocatuur. Mr. titels daar is men bang voor en men durft het niet bang dat het boek uit de markt wordt gehaald. Een uitgever ging toch zover om te stellen dat men het boek "verbijsterend en verontrustend vond". Het paste echter niet in hun assortiment stelde men. Nu ga ik het boek zelf uitbrengen in een vorm die afwijkt van het gebruikelijke. Ik heb er commentaar aan toegevoegd om juridische teksten uit te leggen zodat zoveel mogelijk mensen het begrijpen wat er gebeurt en waar het omgaat. Het boek is al een tijdje geleden geschreven maar er is in de dagelijkse praktijk niet zoveel verandert. Hoewel men nu o/a mr. Thierry Baudet, opmerkt dat rechters op de stoel van de politiek gaan zitten. Daar zitten ook elementen van in dit boek. Het boek is niet door taaldeskundige gecorrigeerd. Er zullen best op dat gebied dus fouten in het boek zitten. Dat is dan zo zoals het is. Maar de juridische problemen die ik aankaart die kloppen 100% en dat moet gepubliceerd worden.

Ik heb een verleden daar ben ik voor gestraft. De straf is uitgevoerd en een deel van de straf is dat ik slachtoffers die beschermd zijn door de overheid €1.368.055,13 moet uitbetalen. Dat wil ik dan ook doen, maar aangezien ik dat niet bezit zal ik moeten ondernemen. Het vonnis heeft geen verdere bepalingen zoals dat ik niet meer zou mogen ondernemen, alleen of met een ander of met allerlei andere beperkingen. Die zijn er niet. Maar kennelijk is er een MEN, en wie zijn dat dan die MEN, zei ik tegen de boodschapper, maar die, eigenlijk moet ik zeggen een zij is, kwam niet verder dan men wil het nu eenmaal niet. Dit is dus een ernstige beperking van mijn rechten door mensen die ik niet ken en die zoveel macht denken te hebben dat zij zonder tussenkomst van een rechter en een daaraan gekoppeld vonnis gewoon mensen verbieden iets te doen wat zij, deze duistere MEN figuren, kennelijk niet willen. Dit is te gek voor woorden. Ik ben verantwoordelijk deels voor de 48 mensen in het eindvonnis maar moreel voor totaal 120 mensen die ik wat verschuldigd ben en ook terug wil betalen. 73% van de mensen heeft geen vertrouwen in de overheid en het rechtssysteem. Iedereen voelt aan dat het niet klopt maar waarom niet dat is niet duidelijk.

Daar geeft dit boek inzicht in hoe de overheid en de belastingdienst en de advocatuur alles uit de kast trekken om mijn ondernemingen te vernietigen om vooral niet van de grond te laten komen. Men gaat zover de overheid en de advocatuur, dat er intimidatie en valsheid in geschriften plaats vindt. Er wordt een verplettertechniek toegepast door allerlei instanties op je dak te sturen om je bureaucratisch te verpletteren. Plotseling vallen de slachtoffers niet meer onder de hulp, maar omdat als ik onderneem dit nadelig is voor de betrokken advocaten en het zelfs nadelig kan zijn voor de hele advocatuur omdat er nog meer zulke grote claims kunnen komen als de advocatuur blundert. Dan komt ook nog eens in gevaar dat zij ons hebben gedwongen van de advocatuur gebruik te maken (gedwongen winkelnering noemt men dat. Advocaten zijn ondernemers maar wij worden gedwongen van hun diensten bij rechtszaken gebruik te maken). Het is verbijsterend om dat te lezen. Ik heb veel brieven erin gezet met commentaar ertussen hoe vals met name de advocatuur verschuift om maar vooral geen recht te geven aan mij en de aan mij toebedeelde 120 slachtoffers. Hopelijk geeft het inzicht bij veel slachtoffers die op eenzelfde soort manier zijn bewerkt zodat zij gaan begrijpen wat er gebeurd is en waarom zij geen recht hebben gekregen. Mogelijk kunnen ze alsnog proberen hun recht te krijgen. Ik heb gewoon alle namen van alle betrokkenen vermeld want anoniem en stiekem blijven is een deel van hun kracht die gewoon gebroken moet worden en iedereen kan zien wat men uithaalt.

Hieronder geef ik even de opbouw weer van de claim, maar de namen van de 48 mensen die in het vonnis zijn vermeld die geef ik niet weer. Ter bescherming.

Het hierboven genoemde bedrag van € 1.368.055,13 waar ik via het Centraal justitieel Incasso Bureau een acceptgiro voor kreeg klopte niet helemaal

	€
Totaalbedrag door het vonnis met mensen op naam:	1.396.315,00
Mensen op naam die zich niet gemeld hebben bij de FIOD/rechtbank	<u>342.404,80</u>
Te betalen volgens vonnis 20-00325-04 Gerechtshof 25 maart 2005	1.818.719,90
Rendementen op de contracten van dit vonnis	2.084.360,33
Frerikszaak	1.200.000,00
Op de Frerikszaak betaalt	<u>- 68.000,00</u>
De feitelijke contractuele verplichtingen	5.035.080,23
Misgelopen resultaten in Duitsland van VSI (Vrijmoed Security Investors AG)	2.000.000,00
Misgelopen inkomsten in Nederland en Duitsland van 2004 tot 2010	2.000.000,00
De totale claim in 2010	<u>9.635.080,23</u>

Lees en huiver en als u dat gedaan hebt komt u net als ik tot de conclusie wat in de bijtitel staat vermeld:

Hoe de advocatuur het tuchtrecht uit puur eigen belang uitschakelt met de overige Mr. titels (rechters, notarissen, deurwaarders enz.) in Nederland en België de rechtssystemen domineren en monopoliseren zodat geen recht kan worden verkregen.

Inhoud

Voorwoord

- 1 De geschiedenis van de FEMIS bank
- 2 De samenwerking met Willem Freriks
- 3 De eerste gevechten met Peter R de Vries
- 4 De inval op mijn kantoor door de ploeg van Peter R de Vries
- 5 EMF Ltd. de participatiemaatschappij
- 6 Inval door het OM op mijn adres aan de Elsstraat Breda
- 7 De terugkeer in de maatschappij Volledig berooid
- 8 De arrestatie en het huis van bewaring Roermond
- 9 Het proces in Breda
- 10 Verlieft door jarenlang missen van dat
- 11 De halfopen PI inrichting Heerhugowaard
- 12 Mijn onderzoek naar misbruik van een Recidive project in de PI Heerhugowaard
- 13 Problemen thuis 2 van de kinderen zijn ziek
- 14 Zakendoen om de 1,3 miljoen waarvoor veroordeeld te kunnen gaan betalen
- 15 De FIDITON kwestie
- 16 Beslag op de aandelen Bertelsberg Holding B.V.
- 17 De zichtbare verliefdheid op de pastor wordt omgezet naar uitstoting en pogingen tot aanzetten zelfdoding
- 18 De ontwikkeling van het HLTP concept
- 19 De aankoop Hudepohl Beheer B.V. voor € 1, --
- 20 Bezoek aan Ludinovo Rusland Een eerste vakantie na 8 jaar en de nasleep thuis inzake Hudepohl Beheer B.V.
- 21 De koop van BARATO Bvba later HLTP België Bvba
- 22 De eerste overeenkomst met het HLTP concept
- 23 De statutenwijziging van Hudepohl Beheer B.V. naar HLTP B.V. en het concept
- 24 Aangifte tegen M.A.K. van Grieken die namens staatssecretaris Mr. Fred Teeven handelt
- 25 Aansprakelijkheidsstelling Mr. W. Nass en het begin van de tuchtrechtzaak
- 26 De klacht in behandeling bij deken Mr. H.H.M. van Dijk
- 27 De tuchtspraak tegen Mr. W Nass En vervolg
- 28 De Raad van Discipline inzake Mr. W. Nass
- 29 De poging van mij om met Mr. Bram Moszkowicz samen te werken tegen de Raden van Discipline
- 30 Voor Belgen in Nederland ondernemingen oprichten en het zakenvoederschap voor hotel Afspanning de Kroon Brasschaat
- 31 Pogingen hotel restaurant Afspanning de Kroon weer in bezit te krijgen
- 32 De civiele procedure en het Hof van Discipline inzake de tuchtrechtzaak H 179-2011
- 33 Aangifte wegens oplichting en valsheid in geschriften Belgische Partners
- 34 De nieuwe tuchtrechtzaak tegen Mr. W. Nass
- 35 Aangifte tegen het witwassen en het faciliteren van witwassen door de Orde van Advocaten en aangifte tegen Rabobank
- 36 Het onderzoek in België inzake de burgerlijke partijstelling
- 37 De overheid die een lawine van instanties op je afstuurt om je te verpletteren om je tot zelfdoding te drijven
- 38 Slotwoord

De geschiedenis van de FEMIS bank

God wat een problemen in dit mooie land. Maar niet alleen hier maar in de hele wereld grote problemen door de kredietcrisis. Mensen die de financiële wereld vanbinnen en vanbuiten kennen hadden het allang zien aankomen. De hele derivatenhandel is een grote opgeblazen luchtballon. Dat economen beweren dit niet te hebben zien aankomen is een gotspe. Als de balanstotalen van banken voor 80% bestaat uit derivaten, wat in het algemeen niet anders is dan “het recht om vroeg of laat onderliggende waarde te verwerven” (gebakken lucht) dan moeten de economen die dat niet gezien hebben toch volslagen idioten zijn. Dat zijn ze natuurlijk niet maar de macht van de marktpartijen en de overheid, of eigenlijk de ambtenaren van die overheid, hebben ervoor gezorgd dat niemand of althans zeer weinigen enig commentaar leverde omdat men dan in een isolement zou komen en zeer goed betalende functies zouden kwijtraken. En als er al een econoom commentaar leverde en ons wees op de gevaren, was het een Amerikaan of een Engelsman en werd het artikel of niet geplaatst of bij de toonaangevende pers of financiële dagbladen ergens op het derde of vierde blad geplaatst in een, laten we zeggen, postzegelartikel zodat het grote publiek daar niets van mee kreeg. En zo kon de ongebreidelde graaicultuur decennia doorgaan want de bomen groeiden toch tot de hemel en nog verder. Niet dus. En de speld in de luchtballon is volgens de economen de ondergang van de zakenbank “Lehman Brothers” maar als die niet ten gronde was gegaan was het leeglopen van de ballon toch wel doorgegaan. Maar zoals altijd bij een crisis komen er ook politieke verschuivingen. Extreem links of extreem rechts gaat winnen in de politiek aldus historici. In Nederland lijkt dat de PVV te worden en nu FVD. Of we daar blij mee moeten zijn betwijfelde ik. Maar dat de gevestigde orde eens een paar zware dreunen op hun neus krijgen en aan hun machtsposities wordt gerommeld is op zich geen slechte zaak en eigenlijk broodnodig. En dat zien we steeds meer via sociale media verschijnen. Gevolg daar dab weer van is dat de kabinetten over nepnieuws beginnen, terwijl men zelf de grootste verspreiders zijn van nepnieuws.

Terwijl ik uit het raam van mijn huiskantoor zit te staren dat ik net betrokken heb zo begin 2010 moet ik terug denken aan mijn eigen crisis. Terug naar de jaren negentig waar ik een klein adviesbureau had. In die tijd werd ik door een goede kennis die op de Femisbank geld had staan attent gemaakt. Wij in de auto gaan kijken in Baarle Nassau. En daar stond het gebouw. De helft van het gebouw in Nederland en de andere helft in België. Wat is dat voor bank vroeg ik? Je kunt daar geld storten op nummer. Je hoeft je naam niet te noemen. Je krijgt een nummer en dat is het. Zo is ongeveer de geschiedenis:

Chronologisch overzicht gebeurtenissen rondom Faillissement Femisbank

24-12-1990

Een eerste bericht verschijnt over problemen met de Femisbank. De Femisbank zou over de kop zijn, kopte dagblad De Stem. Volgens het artikel heeft de minister van Financiën van het tropisch eiland Anguilla de bankvergunning ingetrokken van Femis Bank Ltd. En Femis Bank Account Partnership. Het ingelegde geld, naar schatting 118 miljoen, zou zijn doorgesluisd naar de aandeelhouders.

28-12-1990

Femis-Spaarders vrezen voor hun geld.

De 2350 spaarders vrezen dat zij hun ingelegde geld verliezen, omdat de Duitse eigenaren van Femis voor 76 miljoen gulden in hun eigen wankele zaken hebben gestoken. Van de 118 miljoen ingelegde spaargelden zijn er zeker 22 miljoen definitief verdwenen. De Nederlandse Bank onderzoekt of Femis tegen de wet in toch als bank is opgetreden. Weliswaar draagt de Femis de naam bank niet meer in haar naam, toch kon er nog gewoon een spaarrekening worden geopend. Verder is er van een van de grote klanten Gupta genaamd f 17.000.000,-- door hun advocaat Oscar Hammerstein overgemaakt naar een geopende bankrekening in Zwitserland.

8-2-1991

Justitie neemt de administratie Femis in beslag. De zwart-geldspecialist zou toch als bank zijn opgetreden. Daar zijn de deskundigen het niet over eens. De Femis was opgericht om papieren aan toonder op te kopen waarna de onderneming deze papieren inde. Toen is men begonnen, wat overigens ook door reguliere banken gebeurde voor zeer grote en naar criminaliteit riekende klanten, de gelegenheid te geven geld op nummer te storten wat op grote schaal werd gedaan door ondernemers die de fiscus wilde ontlopen en geen zin hadden naar Luxemburg of Zwitserland te gaan waar de grote banken ook kantoren hadden en wel onder nummer kon worden geld gestort. Verder gebeurde er geen bankactiviteiten en geld uitlenen aan eigen bedrijven kan ook niet als een bankactiviteit worden aangemerkt. Niet alleen de administratie wordt in beslag genomen, maar ook de inhoud van de kluisen wordt in beslag genomen. Acht Femis-bedrijven en zes leidinggevendenden wordt het illegaal uitoefenen van het bankbedrijf ten laste gelegd. Tot de verdachten behoren notaris Konrad Weiskopf uit Frankfurt en de officiële directeur van Femis, A. Gonnermann uit Mainz. Er zijn nog geen aanhoudingen verricht. Er werd door de aangestelde curatoren dan ook samengewerkt met de huidige exploitanten om de bank te controleren. En dat heeft tenminste een jaar geduurd. Maar door dat internationale gedoe met Femis bank Anguilla en het feit dat de gebouwen op naam stonden van de eigenaren kon men daar niet aankomen. De curatoren zagen geld weggesluisd worden waar men niet aan kon komen. Wat, zoals al eerder werd opgemerkt, geen bancaire handelen was. Tegelijkertijd heeft de Nederlandse Bank bij de rechtbank in Breda surseance van betaling aangevraagd voor Femis. Dat terwijl er voldoende geld aanwezig was en de FEMIS in feite niet failliet was. De Nederlandse Bank (DNB) kan dit doen op grond van de Wet Toezicht Kredietwezen op verzoek van de curatoren die geen grip op de FEMIS kregen. De vraag is nog steeds, viel de FEMIS onder de WTK? (Wet Toezicht Kredietwezen die in 1992 is gewijzigd) Kennelijk niet omdat men eerst tenminste 1 jaar gewoon samenwerkte met de eigenaren omdat men dat niet duidelijk kreeg, maar omdat men er grip op wilde krijgen het maar failliet heeft laten verklaren. En dat is dan weer misbruik door de overheid en de Nederlandse Bank van de Faillissementswet waardoor betrokkenen grote schade leden maar de curatoren miljoenen konden verdienen.

Bij de inval van het hoofdkantoor te Baarle-Nassau kreeg Justitie hulp van de Belgische instanties omdat het hoofdkantoor half op Nederlands, half op Belgisch grondgebied staat.

De zwartgeldbank was DNB al jaren een doorn in het oog. Harde bewijzen over 'het bankje spelen' door Femis ontbraken. Pas toen in de pers berichten verschenen over verondersteld wangedrag van de eigenaren/aandeelhouders van de Femis, besloot officier van Justitie mr. H. Smid de zaak aanhangig te maken. FIOD-medewerkers postten sinds het verschijnen van de eerste berichten in de pers in december 1990 dagelijks bij de Femis en noteerden de nummerborden van de auto's van verontruste klanten. Ook gingen FIOD en Justitie op bezoek bij de bank. Blijkbaar kregen ze voldoende informatie waardoor de officier van justitie Smid toestemming kreeg van de rechter-commissaris om op grote schaal invallen te doen in alle kantoren van de Femis. Het koker denken werd onderbouwt met schijnargumenten zoals gebruikelijk in een gemonopoliseerd rechtssysteem waar toen niemand kritiek op dorst te hebben.

8 februari 1991 wordt Femis onder curatele gesteld. Bewindvoerders worden mr. T. Kamphuisen uit Breda en mr. F. Meeter uit Bussum. Zoals ik al eerder vermeldde waren zij al tenminste 1 jaar bewindvoerder via Femis Ltd. Aquila.

In **oktober 1991** duiken er plotseling berichten in de pers op dat er banden zouden bestaan tussen Femis en de BCCI, de Britse bank die door de maffia is gebruikt om drugsgelden wit te wassen. Volgens de curatoren was er geen speciale band tussen beide bedrijven. Noch uit de Femis-administratie noch uit gegevens uit onderzoeken in de VS is van enige bijzondere relatie tussen BCCI en Femis gebleken. Wel zijn er betalingen over en weer geweest en juist daarvoor heeft de FIOD weer belangstelling. Overigens grappig is dat ik Hans Vrijmoed ook nog ben bezig geweest om te kijken of ik met de BCCI ook nog iets kon. Maar ik achtte het te groot voor mij om te behappen. En ook hier was verkeerde publiciteit wat internationaal lastig te weerleggen was.

18-10-1991

Klanten Femis blijven anoniem.

Volgens de curatoren blijven klanten van de Femis anoniem als zij hun geld opeisen. Zij beroepen zich daarbij op een wetsartikel (artikel 36a lid 2 en 5 van de Wet Toezicht Kredietwezen) en artikel 134 van de faillissementswet dat schuldvorderingen aan toonder ook geverifieerd worden. Maar dit is tweeslachtig Geld voor een bepaalde datum gestort kon eruit zoals het er in was gekomen, maar stortingen daarna daar moesten de eigenaren zich wel kenbaar voor maken.

De grap is overigens dat vele jaren later (een jaar of tien) bij het hoofdkantoor van ABNAMRO door een medewerker miljoenen werd ontvreemd van bankrekeningen onder code wat dus al lang niet meer

mogelijk was. Maar niemand van de leiding van de bank is in de problemen gekomen of gearresteerd terwijl het om een veel groter vermogen ging van een grote criminele organisatie. Het koninklijke huis had er toen ook al bankrekeningen. Dat zal geholpen hebben bij de duidelijke andere aanpak dan de FEMIS en haar klanten. Mogelijk had men toen al de maffiabank in Italië Antonveneta (volgens de geruchten) overgenomen. Het had ook zeer lang geduurd voor dat Antonveneta was overgenomen wegens het verzet van de maffia. En konden klanten daarvan hun in Nederland verdiende geld op dezelfde wijze als in Italië behandeld zien en ook nog steeds in Luxemburg waar de ABNAMRO ook vestigingen heeft. Maar het blijft volgens de Nederlandse wetgeving strafbaar.

28-3-1992

Drugsgeld in Femis

Justitie zegt concrete aanwijzingen te hebben dat er drugsgeld in de Femis zit. Ook zou het onderzoek hebben opgeleverd dat er zwart geld werd witgewassen. Teeven die de zaak de hakkelaar deed in die periode heeft er ook mee te maken. De hakkelaar had bij de FEMIS veel geld staan en daarvan een sleepboot gekocht waarmee drugs werden getransporteerd. De Nederlandse Staat laat beslag leggen op 17,4 miljoen gulden van de Surinaamse rijsthandelaar S. Gupta dat op een Zwitserse bankrekening staat. Gupta zou zelf niet de eigenaar zijn van het geld. Gupta zou optreden namens zijn adviseur R.G. In het kader van een strafrechtelijk onderzoek tegen de organisatie waarvan RG deel uitmaakt, is gebleken dat deze organisatie zich bezighoudt met de handel in verdovende middelen, het witwassen van Canadese dollars en het transporteren van deze gelden naar Nederland.

Advocaat van Gupta, mr. O. Hammerstein betoogt dat het geld wel degelijk van de rijsthandelaar is en dat het geld wel degelijk bestemd is voor de rijsthandel.

Het unieke systeem van de Femis in Baarle-Nassau van rekeningen op nummer, bood behalve voor eerzame rijsthandelaren ook mogelijkheden voor criminelen en bezitters van zwart geld. Maar er waren ook gewoon reguliere ondernemers bij die hun geld vanwege een scheiding uit het zicht van hebzuchtige exen hielden. Dat iedere klant een crimineel was of een fraudeur vind ik te ver gaan.

22-5-1992

De Femisbank wordt failliet verklaart. De bank heeft op 160 miljoen gulden aan ingelegde spaargelden een tekort van ongeveer 110 miljoen. Justitie veronderstelt dat er grote stromen zwart geld en opbrengsten van drugshandel naar Baarle-Nassau zijn gegaan. Arrestaties zijn in de anderhalf jaar dat het onderzoek nu loopt, nog niet verricht.

7-10-1992

Femis-spaarders krijgen toch deel van hun geld terug.

Waarschijnlijk krijgen de spaarders van de Femisbank toch nog een deel van hun spaargeld terug. De curatoren denken dat er uiteindelijk tussen de 5 en 25 procent van de ingelegde gelden kan worden uitgekeerd.

De feitelijke eigenaar van de Femisbank is echter nog steeds onbekend en vermoed wordt dat hij er met zo'n 110 miljoen gulden vandoor is. Van de 160 miljoen ingelegd spaargeld is naar schatting 45 miljoen over voor de schuldeisers (lees: spaarders). Hieruit blijkt dat de bank niet failliet verklaard had hoeven te worden maar er schijn argumenten zijn gebruikt om de bank failliet te verklaren omdat het een doorn in het oog was van de AFM en DNB is.

7-1-1993

Zwitsers bedrijf meldt zich als schuldeiser.

Tot 6-1-1993 konden schuldeisers van de Femis hun vorderingen indienen bij de curatoren. Tot hun grote verrassing is daar nu een Zwitsers bedrijf bijgekomen met een vordering van maar liefst 72 miljoen gulden. Verder hebben zich zo'n 1300 spaarders gemeld als schuldeiser. Dat is normaal bij dit soort faillissementen Grote partijen claimen dan zo'n vordering. Afwijzen zou mogelijke procedures kunnen geven wat men niet wil en door een afkoop van een fractie van het bedrag voorkomt men dat en heeft het bedrijf die geen vordering had toch verdient. Er zijn scrupuleuze zakenlui die niets anders doen en er miljonair van geworden zijn. En daar hoor je geen curator over. Vermoedelijk overzien ze het niet. Van de 110 miljoen gulden die zoek is, is een groot deel belegd in dubieuze onroerende zaken in Duitsland. De broers K. en H. Weiskopf uit Frankfurt spelen een dubieuze rol in die transacties.

29-1-1993

Failliete Femisbank onder één bewind.

De Nederlandse curatoren hebben op het Caraïbische eiland Anguilla de juridische strijd gewonnen om de macht in de Femis-organisatie. De Nederlandse curatoren zijn door de rechtbank van Anguilla benoemd tot

curatoren van de Femis Bank Anguilla Ltd. Nu hoeven de beheergelden die de curatoren verdienen niet meer gedeeld te worden en door uitbreiding van het beheer meer geld voor beheer worden gerekend.

Ik heb het verkeerde beroep gekozen Ik had advocaat moeten worden. Had ik rijk kunnen worden van de faillissementen. Eigen B.V. oprichten voor het kopen van onroerend goed uit faillissementen om later met grote winsten marktconform te verkopen. Er is geen controle op en als je met zwart geld te maken krijgt meld je het bij de orde van advocaten die dan witwassen faciliteren. Toch maar niet. Want dan moet je met de pet in de hand voor de deken en de Orde van Advocaten staan en ze mee laten delen doormiddel van het faciliteren van witwassen. En als je dat niet doet en ook nog eens een niet welgevallige klant als Wilders PVV heeft ben je een witwasser en crimineel en word je uit de Orde gestoten. Bram Moskowitz. Dan mag je blij zijn dat je niet in de gevangenis komt omdat dan de andere collega's die wel hun geld inleveren in gevaar zou brengen. Maar wij arme sukkelige burgers hadden hiervoor tenminste 4 jaar in de gevangenis gezeten.

27-4-1993

Nieuw beslag op 17,5 miljoen Zwitsers Femisgeld.

Het geld van de Surinaamse rijsthandelaar Gupta is nadat de Zwitserse autoriteiten het beslag op het geld hadden opgeheven overgeheveld naar Liechtenstein. Nog dezelfde dag is door de curatoren daar weer actie ondernomen. Zij hebben door middel van een civiel rechterlijke procedure beslag op het geld laten leggen. Alleen onze voor volk en vaderland opererende Mr. Fred Teeven en zijn collega officier van justitie hebben ook beslag laten leggen omdat het mogelijk geld van de hakkelaar was in Liechtenstein omdat het geld nu daar stond. In hun voortvarendheid van gerechtigheid hadden ze even niet de wetgeving van Liechtenstein bekeken. En omdat de heren zo voortvarend vermeldde dat het geld mogelijk van criminele activiteiten afkomstig was, zei men in Liechtenstein hartelijk dank voor uw berichtgeving want criminele gelden of het vermoeden daarvan dat kunnen we confisqueren volgens onze wetgeving. En geachte heren wij verstrekken daar geen provisie over. Het geld is op 5 januari 1991 ten onrechte door de Femisbank overgemaakt op de rekening van Gupta. Het faillissement stond toen al voor de deur. Gupta heeft voor de rechtbank in Breda, het Bossche Gerechtshof en zelfs niet voor de Hoge Raad aannemelijk kunnen maken dat het geld van hem is.

De curatoren willen het geld binnen de boedel van Femis houden. Dit laatste klopt allemaal niet wat de Stem kennelijk geschreven heeft. Gupta heeft de Staat der Nederlanden aansprakelijk gesteld dat zijn geld namelijk door een blunder van met name Teeven door Liechtenstein was geconfisqueerd omdat het geen crimineel geld was en met rente er bij was het 24 miljoen gulden geworden. Dat hij volgens het Hof niet kon bewijzen dat het van hem was is natuurlijk een gotspe. Hij had het in bezit toen er beslag op werd gelegd. Dus is hij in ieder geval bezitter en kan hij ook als eigenaar worden aangemerkt. Maar zoals zoveel in Nederland in die tijd, men wilde het hem niet geven dus verzon men alles om hem ongelijk te laten krijgen. En weg 24 miljoen gulden met dank aan Fred Teeven en de Nederlandse Staat die een beetje sjoemelde door machtsmisbruik.

2-7-1993

Femis-spoor naar hasjzaak

Dankzij de inval bij de Femisbank is justitie op het spoor gekomen van 20 ton hasj die in vaten op de bodem van de zee bij de Azoren liggen. De Teeven Hakkelaar zaak In de opengebroken kluisjes van de bank vond justitie belangrijke documenten. Voor justitie is de drugsvondst een bevestiging van het vermoeden dat Nederlandse en buitenlandse kopstukken van een 'criminele multinational' via de Femisbank hun drugsgeld veilig wilden stellen. Opgemerkt zij dat het hier vrijwel zeker om kleine criminelen ging. De grote konden gewoon in Luxemburg terecht waar alle grote banken ook de RABO die daar op grote schaal witwassen faciliteerden voor hun grote klanten uit Nederland en België. En het belastingparadijs Nederland voor multinationals was al lang aan de gang.

11-8-1993

Ex-eigenaar en oprichter van de Femisbank eist de opbrengst van de verkoop van het kantoorpand in Baarle-Nassau op. Volgens Owel zou niet Femis maar hij eigenaar zijn van het pand via de Liechtensteinse firma Immobiliën Holding. De curatoren willen het geld van de opbrengst van de verkoop van het pand toevoegen aan de boedel van de Femisbank. Hij beschuldigt de curatoren zelfs van valsheid in geschrifte. Hendrik Owel: Alles is mogelijk dus valsheid in geschriften ook en zoals vermeld eerder in de zaak Gupta stinkt dit ook. Als het om geld gaat verzinnend curatoren maar wat de rechtbank of de rechtercommissaris keurt het goed.

21-8-1993

Uit het verslag van de curatoren blijkt dat in de jaren tussen 1985 en 1988 de Femisbank feitelijk al leeg is geroofd???? Door wie???

17-9-1993

Femis-spaarders moeten uit anonimiteit treden om geld terug te zien

De tot nu toe anonieme Femis-spaarders moeten zich bekend maken willen ze nog iets terug zien van hun spaargeld. Tot 5-10-1993 hebben ze die kans nog. Voor zo'n 450 anonieme spaarders betekent de uitspraak van de Bredase rechtbank een koude douche. Zij zijn de spaarders die nadat er een verbod op onder nummer sparen is gekomen toch nog gespaard hebben. Dat is juridisch gezien wel logisch. De rechtbank beroept zich bij haar uitspraak op de faillissementswet waarin staat dat een vordering niet door anonieme schuldeiser(s) kan worden ingediend. Maar een professor financiën en ondernemingsrecht concludeerde dat gelden die voor de datum van een verbod op anoniem sparen waren ingelegd er ook weer uit konden zoals ze erin waren gestort namelijk zwart.

4-3-1994

Drughandel gefinancierd via Femisbank

De Femisbank is gebruikt als sluis voor de financiering van ongeveer 270 ton hasj en de schepen die de hasj van Nederland naar Canada moesten brengen.

15-8-1994

Liechtenstein claimt 21,5 miljoen Femis geld

Het getouwtrek over de 17,5 miljoen druggeld (van rijsthandelaar Gupta) heeft een onverwachte wending gekregen. Het geld plus 7 miljoen rente is opgeëist door de staat Liechtenstein, alwaar het geld sinds kort op een bankrekening staat. De staat Liechtenstein weet dat het besmet geld is en heeft daarom volgens haar wetgeving het recht om dit geld verbeurd te verklaren. Geld dat de Curatoren graag binnen de boedel van de failliete Femis willen houden om de spaarders alsnog iets te kunnen uitbetalen. Ik heb hiervoor al commentaar gegeven op dit berichtje.

Het is mooi weer als ik naar buiten kijk in mijn nieuwe kantoor. Ik drink koffie en zit te peinzen Toch een avontuur deze FEMIS affaire.

Commentaar:

Hiervoor heb ik weergegeven wat er zoal in de pers is gepubliceerd. Ogenschijnlijk lijken er doublures in te zitten, maar het geeft door het zo weer te geven de verschuivingen ook in de pers aan. Verder heb ik gewoon zelf ook wat commentaar er bij gegeven om het wat duidelijker te maken. De hele overheid heeft daar een handje van. Het vertragen en verschuiven. Rutte is daar een meester in. Er komt een debat over x en aan het eind van het debat wordt niet meer gepraat over x maar heeft men het gaandeweg over y gehad.

De kennis van mij zei, Met de Femis is misschien geld te verdienen voor jou als je gaat bemiddelen. Ja laten we dat maar eens gaan doen zei ik. Zo begon ik advertenties te plaatsen in de geest van: wij zoeken klanten van de Femis om een proces te beginnen tegen de curator van de FEMIS omdat het faillissement op valse en onjuiste gronden is verkregen. De Curator reageerde furieus en we zijn naar zijn kantoor gegaan op uitnodiging. Daar werd ons, Marja waar ik mee samenwerkte en ik, de mantel uitgeveegd dat we op deze wijze probeerde klanten te verwerven en ons voorgehouden werd dat als we klanten hadden deze niet anoniem zouden blijven omdat wij geen advocaten waren en ons niet konden beroepen op beroepsgeheim zodat we toch geen klanten zouden krijgen. Goed dat we bij de curator waren geweest. Want dat was het probleem wat opgelost moest worden. Hoe konden we klanten werven op een manier dat ze anoniem bleven?

Weken samen met Marja lopen piekeren wat we nu moesten doen. Want een paar honderd klanten werven van de 2350 en 15% bemiddelingsprovisie rekenen dat zag er goed uit. Plus dat we besloten hadden dat inschrijven f 250, -- zou kosten. Van alles verzonnen maar geen goede oplossing. Wel wisten we dat een heleboel spaarders geen advocaat wilden. Terwijl we zitten te piekeren bij mij thuis word ik gebeld. Met Willem Freriks: ik heb jullie advertentie zien staan van de Femis bank wat zou je zeggen om voor mij te gaan werken want ik kan zo 100 miljoen gulden voor jullie werven. Ik stikte van het lachen inhouden, Marja: "Hans wat heb je Hans wat heb je?" Ik leg mijn hand op de telefoon en zeg: "Ik heb hier een volslagen idioot aan de telefoon en hij heeft een voorstel om ons 100 miljoen te

laten verdienen”, waarop Marja ook in schaterlachen uitbarstte. Ik heb een afspraak gemaakt met deze charlatan om eens te kijken wat hij te vertellen had. En toen had ik opeens de oplossing voor het FEMIS-probleem. Marja zei:” ik heb de oplossing die zo simpel is dat daardoor andere niet op het idee zullen komen. We gaan klanten werven onder nummer want dat is niet strafbaar en niet verboden. We maken gewoon een certificaat die we nummeren waar we een controlestrook aan maken die we met een schaar afknippen zodat als we gaan uitkeren dat als controle hebben omdat het afknippen een beetje slordig een unieke rand geeft die niet na te maken is en we nemen een grijs kleurtje.” En daar gingen we mee adverteren en kregen uiteindelijk 38 klanten die 5.000.000,-- gulden vertegenwoordigde die ons een provisie van 750.000,-- gulden zou opleveren als alles werd uitgekeerd.

Een gegeven moment werd er gebeld door een advocaat Mr. B van der Goen te Soest die mijn advertenties had gelezen en wel wilde samenwerken. Ik had een onderneming Mainstar Ltd. die de certificaten had uitgegeven en daar ging ik over praten. Het kantoor zat toen boven een benzinstation. Na wat heen en weer gesteggel besloten we een overeenkomst te maken dat Mr. B. van der Goen tegen 20% provisie onze 38 klanten zou vertegenwoordigen bij rechtszaken. Een paar weken later krijg ik de schrik van mijn leven als ik in de morgen mijn krant open sla en blijkt dat Mr. B. van der Goen gearresteerd is en ook Mr. Oscar Hammerstein inzake de FEMIS gelden.

Hammerstein vertegenwoordigde Gutar de rijsthandelaar die 17,5 miljoen gulden op tijd uit de Femisbank had gehaald en gestald in Zwitserland. Hammerstein dus. Dat zou onrechtmatig zijn. Waarom Mr. B. van der Goen nu precies gearresteerd werd was mij niet duidelijke maar ik was daar niet blij mee want mijn contract lag bij hem. Ik ben toen de officier van justitie Mr. Smit gaan aanschrijven of er geen deal kon worden gesloten over de hoogte van de belastingen voor mijn klanten. Hij ging daar niet op in. Maar ik had mijn angst dat de volledige 5.000.000, -- gulden als inkomen van mij zou worden gezien afgedekt door een regeling te vragen. Dezelfde dag kwam er een zoon van mij vertellen dat mensen hadden gezien dat er een auto met mensen aan het filmen was bij mijn huis. Een arrestatieteam kennelijk die dat zo deed, maar ik was in ieder geval niet gearresteerd. Een gegeven moment bij een hoorzitting over de Femis bank in Breda kwam naar voren dat eenieder die een claim bij de rechtbank had ingediend of zou indienen 5% griffierrechten zou moeten betalen. Dat zou in mijn geval 250.000, -- gulden betekenen die ik niet had. Is ik ze wel had gehad dat ook niet zou hebben betaald omdat niet duidelijk was wat er uitgekeerd zou worden. Maar Mr. B. van der Goen had een oplossing. Gewoon laten vervallen en een gegeven moment zou men met een uitdelingslijst komen en dan gingen we daartegen protesteren en zouden we op de lijst worden gezet zonder de griffierrechten te betalen. Dat was het. Drie vertegenwoordigers waren er voor anonieme FEMIS klanten Mr. B. van der Goen. Ik, Hans Vrijmoed, en een zekere van der Graaf maar die was gehuisvest in Zwitserland. Door dit gelukkig toeval dat de vordering niet op de uitdelingslijst stond kwamen er geen problemen toen Mainstar Ltd. failliet ging. Ik had de map gewoon thuis en toen later de vorderingen weer op de uitdelingslijst werden gezet heb ik daar nog over geschreven met Mr. B. van der Goen dat ik de vorderingen van mijn cliënten zou moeten uitkeren omdat ik afgesproken had een advertentie te plaatsen in de telegraaf als er uitgekeerd zou gaan worden zodat zij contact met mij konden opnemen en met certificaat en de unieke strook gecontroleerd konden worden. Er waren twee klanten van waar we het vermoeden hadden dat zij rechters waren die bij elkaar voor 1 miljoen gulden bij de FEMIS hadden staan die bezworen hadden dat als er maar enigszins de kans bestond dat zij herkend zouden worden ik het geld dan maar moest houden. Dat zou ook gebeurd zijn omdat de kans net zoals bij de FEMIS dat de FIOD bij de deur zo staan bij uitkeren heel goed mogelijk was.

Zoals ik al eerder vermeldde, de buitengewone voor volk en vaderland met criminelen dealen sluitende Mr. Fred Teeven (u weet het “er is niets mis van wat ik doe) was even vergeten dat Liechtenstein deze 24 miljoen gulden inclusief rentes zou kunnen confisqueren volgens hun wetgeving. Weg 24 miljoen guldens voor de Nederlandse staat en de Femisklanten want er is niets mis met deze vraag. In de huidige tijd vraag ik mij af of het geen toneelspel is geweest en het geld mogelijk in de eigen pocket is verdwenen van zijn organisatie. Fred Teeven was in de jaren negentig vorige eeuw bevriend met Peter R de Vries die op soort gelijke wijze met Cor Van Hout drugsdealers ripte (zie boek Onderwereld PR van Bart Middelburg) door voor de televisie te verklaren dat de drugs in beslag genomen waren waardoor er niet betaald hoefde te worden.

De samenwerking met Willem Freriks

Dit overdenkend flitsen ineens beelden van mijn grootste liefde voorbij Een buitengewoon hoogbegaafde pastor waar ik hele diepgravende gesprekken, of moet ik zeggen monologen mijnerzijds mee had en die gewoon door haar geloof en gehuwd zijn voorlopig volslagen onbereikbaar was. Dat heb ik weer, verliefd worden op een volslagen onbereikbare vrouw. Maar als ik haar zie en hoor buitengewoon geniet. Ware liefde.

Waar zou die Willem Freriks uithangen? Een gegeven moment werd ik weer gebeld door die charlatan en omdat ik weer op omvallen stond besloot ik naar hem toe te gaan in Voorthuizen waar hij in een villa bewoonde. Hij kwam met een met de handgeschreven verhaal wat in de markt gezet moest worden over telefonische sekslijnen en als ik daar aan mee zou werken als zijn administrateur konden we 50.000, -- gulden per keer krijgen. Samen delen. Daar geloof ik helemaal niets van Willem. Dat is echt waar zet maar een advertentie in de Telegraaf. Op de eerste advertentie kwamen liefst 13 mensen die ik allemaal een pakketje toe stuurde en 2 daarvan maakte een afspraak en 14 dagen na de advertentie waren er 2 mensen die ieder 50.000, -- gulden investeerden en 2 maanden later was ik in Rusland bij een vrouw waar ik kennis mee had gemaakt in Nederland. En zo zijn mijn contacten in Rusland begonnen. Ik wilde niet als een oplichter bekend staan zodat ik een overeenkomst had ontworpen waar ik garant stond. Ik was van plan op enigerlei wijze vroeg of laat te stoppen met deze figuur en dan gewoon alles terugbetalen aan de betrokkenen. Een dure vorm van financieren maar niet onmogelijk als er maar op tijd naar andere financieringen kon worden omgekeken. Geen oplichting dus maar een flinterdunne juridische afdekking. Opgemerkt zij dat ik later al rond de € 60.000, -- heb terugbetaald op garantieovereenkomsten die ik heb afgesloten.

Onvoorstelbaar dat op zo'n verhaal gewoon mensen kwamen investeren. Sommigen hadden het geld al bij zich, smeten het op tafel Er werd een overeenkomst gemaakt en klaar. Binnen 1 uur na binnenkomst was er getekend en konden we beschikken over f 50.000, -- en later over € 25.000, --. Willem Freriks belde maandelijks alle investeerders met verhalen waarom er vertragingen waren opgetreden enz. Dat voorkwam dat mensen aangifte gingen doen of iets dergelijks. Maar een gegeven moment kwam er iemand Rob van der Weg die geld had verdiend in Colombia. Was in de omvangrijke wouden daar geweest. Investeerde f 50.000, -- maar begon een gegeven ogenblik vervelend te doen en kwam aanzetten met oude klanten van Willem Freriks die bij hem ook geld hadden geïnvesteerd. Daar is een rechtszaak over geweest in den Haag op 14 december 2001 waarbij ik overeen kwam dat ik garanties zou uitvoeren. Omdat we onderling tot overeenstemming waren gekomen is er geen vonnis gekomen maar de zaak geseponeerd. Maar de onderhandelingen daarover liepen niet goed. Toen heeft deze Rob van der Weg Peter R de Vries ingeschakeld. Dat klopt ook wel want Rob van der Weg moest een drugs crimineel zijn omdat hij contacten had in Colombia en schermde met wapenbezit. Peter R de Vries werkt alleen maar met criminelen.

Een klant in Limburg had ook al problemen gegeven en daar waren Willem Freriks en ik naar toegegaan om uitleg te geven. Toen wij daarbinnen kwamen zat daar bij de klant Ben Zuidema. Een in de pers bekende privédetective die wat grote publicitaire zaken had opgelost volgens de pers o/a ook een grote schilderijen zwendel waar ook Peter R de Vries bij betrokken was. Bij de bijeenkomst was ik in ieder geval wel privédetective en had ik een vergunning van het ministerie van justitie onder nummer POB 589. Ben Zuidema was in principe een kleine crimineel die gevangenisstraffen ontliiep door met onderwereldfiguren te gaan samenwerken en dan te verraden. De publiciteit beschermde hem omdat hem liquideren grote gevolgen zou hebben voor de uitvoerder. Zo ging dat toen en zo gaat het nu nog. Als je vergunninghouder bent word je tegengewerkt, ben je een crimineel dan kun je gewoon doorgaan met je criminele activiteiten als je maar grotere broeders verraadt. Ben Zuidema begon allerlei vragen te stellen op een suggestieve manier en ik, om te voorkomen dat Willem Freriks allerlei verkeerde dingen ging vertellen, constateerde dat de vragen gerichte opsporingsvragen waren en of hij detectivewerk aan het verrichten was en dat dit niet kon omdat hij dan een vergunning moest hebben. En die had hij niet. En zo gingen er allerlei beschuldigingen heen en weer in een steeds erger wordende ruzieachtige sfeer. Totdat ik het zat was en zei, weet je wat ik ga weg en maar eens Rusland bellen want dit schiet niet op. Ik had niets bijzonders in mijn hoofd alleen dat ik mijn vrouw wilde bellen die op dat moment bij kennissen in Rusland was en in ons eigen huis wat we daar toen

hadden. Gehoord hoor, anders denkt de FIOD weer dat ze geld te goed hebben van mij. Als door een adder gebeten sprong Ben Zuidema overeind en maakte dat hij weg kwam.

De eerste gevechten met Peter R de Vries

Een week daarvoor was er namelijk in een programma bij Peter R de Vries weer zo'n broodje AAP verhaal geweest dat er in de onderwereld Russische beroepsmoordenaars waren die werden ingevlogen in Nederland en dan voorzien van een wapen iemand gingen liquideren en dan weer terug vlogen naar Rusland. Maar onze als zeer serieuze bekend staande misdaadbestrijder die net zoals Ben Zuidema ook crimineel was Peter R de Vries dus, zagen dit als een serieus mogelijk gevaar en weten dat te brengen als een grote criminele methode. Maar de werkelijkheid is als je in Rusland komt dat er 6 grote maffiaorganisaties zijn die zich niet met dit soort zaken bezighouden maar met veel grotere en lucratievere zaken. Maar als je net als Peter R de Vries van die goedkope flut detectives leest dan kom je daarop en geloof je er nog in ook. We weten nog hoe hij in een programma de moordenaar van John F Kennedy wist op te sporen. Geloof u dat? Hij zelf wel. Iemand zei eens dat ik voorzichtig moest zijn met Peter R de Vries want hij zou mij zelfs in Rusland achter nakomen. Ik heb vreselijk gelachen en gezegd, dat hij dat vooral moest doen. "Hij en zijn crew komen nooit Rusland meer uit ondanks mogelijke politieke problemen zeg dat maar tegen die idioot." heb ik de man medegedeeld.

Peter R de Vries en ik zijn toen ergens in 2000 elkaar gaan bestrijden. Hij beschuldigde mij overal van en dan kwam er weer wat in de krant. De Stem hoofdzakelijk die er op was gericht mij ten gronde te richten. Ik ging advertenties plaatsen om mensen op te roepen die last hadden van Peter R de Vries. Daardoor heb ik nog even contact gehad met een echtpaar die zich bezighielden met de Deventer moordzaak waar Peter R de Vries iedere uitzending van hem bleef volhouden dat de betrokken man Ernest Louwes fout was. Kennelijk spelen daar andere motieven een rol omdat in die periode Peter R de Vries beschermd werd door Minister Donner, wat men wel zal ontkennen maar absoluut zo is. Ik ben het als privédetective duidelijk eens met Ernest Louwes. De man is ergens voor opgeofferd. Hij zou in de buurt zijn geweest door peilingen van masten van zijn mobiele telefoon terwijl hij zelf beweert dat hij dat niet was. Ik geloof hem. In die tijd is het 2 maal gebeurd dat ik thuis in Breda lag te slapen maar gewekt werd door een sms berichtje met de boodschap "Welkom in België" Dan zit je toch wel even raar te kijken in Breda s'nachts om 3 uur. Maar Peter R de Vries oordeelde anders in opdracht vrijwel zeker. Peter R de Vries bracht altijd en zeker bij mij veronderstellingen als feiten in slow motion zodat alles goed blijft hangen net zoals Josef Goebbels altijd deed. Waar mee ik niet wil zeggen dat Peter R de Vries Josef Goebbels zou zijn. Dat niveau van een volksmenner heeft hij helemaal niet maar wel enige manipulatieve trekken daarvan.

Mijn veronderstelling is dat in die periode en dat is in 2001 en 2002 en daarvoor en daarna, hij van de regering opdrachten kreeg mensen te laten liquideren door het moordcommando van zijn grote vriend Cor van Hout. Ik ben daar vrijwel zeker van omdat toen ik met een advocaat in Den Haag van een klant, voor hun veiligheid maak ik hun namen niet bekend, ging praten over de kinderporno-industrie en de mogelijkheid dat Donner minister van binnenlandse zaken waar toen ook de politie onder viel, daar meer van wist, hij opmerkte mijnheer Vrijmoed u weet toch de dat de Nederlandse overheid mensen dood? Ja zei ik dat is mij bekend en dat is niet typisch Nederlands maar gewoon gebruikelijk ook al verbergen wij in Nederland dat achter maskers van Christelijke oprechtheid en eerlijkheid want die doen dat niet denken we dan. Een gevolg daarvan was dat Cor van Hout ergens in november 2002 bij mij in de Elsstraat nr. 15 in Breda aan de deur stond. Dat zag ik op de beveiligingscamera's. Hij stapte niet uit maar pal voor de deur zodat ik tegen zijn auto op zou oplopen als ik de voordeur open zou doen. Ik heb toen personeelsleden de detectives opgeroepen en wij gingen door de poort op hem af waardoor hij er als een haas van door ging. Vermoedelijk had hij dat niet verwacht. Dat waren zeer moeilijke tijden. Als ik in de auto op een rijksweg reed en er kwam een motorrijder in zicht van mijn spiegel was ik in alle staten en probeerde van alles te verzinnen om mogelijk aan een liquidatie te ontsnappen. Op 24 januari 2003 liep ik buiten op het terrein op de Elsstraat te Breda toen ik twee helikopters zag aankomen vliegen op de minimaal vereiste hoogte wat vreemd is. Op een af andere manier had ik het idee dat het om mijn terrein ging. Marjolein (mijn secretaresse) belde me op mijn mobiele telefoon: "Hans, Hans, Cor van Hout is doodgeschoten." "O gelukkig ben ik tenminste weer veilig" reageerde ik. Toen begreep ik ook iets van deze helikopters want die bleven boven de Elstraat een paar minuten hangen. Het was geen politie. Mogelijk was het iets van pers en Peter R de Vries die mogelijk dachten dat ik achter deze liquidatie zat. In ieder geval gingen ze redelijk sneller dezelfde weg weer terug. En zo ben ik aan een mogelijke liquidatie ontkomen zei ik tegen de

advocaat. Maar als dat niet lukt komt plan B in werking namelijk iemand uitschakelen door hem op valse gronden te laten arresteren. En dat is ook bij mij gebeurd. 40 maanden gevangenis en in iedere gevangenis bedreiging om alsnog te worden omgelegd. En als dat niet lukt dan word je gewoon voor gek verklaart. Daar moesten zowel de klant en de advocaat hartelijk om lachten maar ze gaven mij wel gelijk.

De grap is ook dat wij de foto op internet van Peter R de Vries begonnen te publiceren met een balkje als een crimineel er doorheen en als er een uitzending was bijtende commentaren daarop gaven.

Persbericht in 2002

Bij het bekijken van de televisieprogramma's van een bekende misdaadverslaggever of onderzoeksjournalist verbaasde het ons als **recherchebureau** dat nogal eens de wet werd overschreden. De pers heeft ook weleens een onderzoek gedaan naar recherche- en detectivebureaus en daar veel problemen aangetroffen. We zijn het erover eens dat de kwaliteit en de zorgvuldigheid binnen onze bedrijfsgroep sterk verbeterd kan worden, omdat men altijd te maken heeft met mensen, bij wie men dikwijls inzage krijgt in hun privéleven, zonder dat zij daarom gevraagd hebben.

Het vraagt om een grote zorgvuldigheid en integriteit om daarmee om te gaan, zodat de betreffende mensen niet onnodig beschadigd worden. Een voorbeeld we werkten ook wel voor de Free Recordshop. Verborgene camera's in winkel en kantoor. Een meisje trek haar broek uit en gaat iets doen aan haar geslachtsorgaan. En hoewel de beelden van de klant zijn, werden ze in mijn opdracht gewist want het had niets te maken met het opsporen van gestolen gelden en een dief die we uiteindelijk ook vonden. Maar de beelden van het meisje meegeven aan de opdrachtgever wat haar ernstige schade kon berokkenen dat niet. Misdaadverslaggevers gaan daarmee nogal eens in de fout vinden wij althans wat Peter R de Vries betreft. Het bij de rechtbank vragen om bij duizenden mensen DNA af te nemen om een moord op te lossen, komt door de emoties heel erg populair en overtuigend over. Er wordt gemakshalve aan voorbijgegaan, dat het een grove aantasting is van de vrijheid van deze mensen, die hun lichamelijk profiel moeten afstaan. Dit, terwijl iedere rechtszaak tegen de journalistiek van Peter R de Vries bol staat van de vrijheid van meningsuiting.

We gaan iedere uitzending bekijken en van juridisch commentaar voorzien samen met een advocatenkantoor.

De resultaten hiervan zullen wij vanaf heden publiceren op onze website:

www.vrijmoedrecherchediensten.nl

Einde persbericht.

De inval op mijn kantoor door de ploeg van Peter R de Vries

Op een gegeven moment wilde ik stoppen met Willem Freriks waar ik al een tijdje mee samenwerkte omdat eigenlijk mensen nog investeerden bij hem omdat ik hun dat vertrouwen gaf. Omdat ik de investeerders wilde terugbetalen was ik begonnen hoe ik los van Willem Freriks een participatiemaatschappij kon opzetten om mijn bedrijven te financieren en de mensen van Willem Freriks terug te betalen. Ik woonde toen in Voorthuizen in een soort overmaatse bungalow die men villa noemde maar ik had toch wat andere ideeën over wat een villa was.

Dus iedere dag heen en weer naar Hooge Zwaluwe waar ik een fraai kantoor had. Uit voorzorg en om de files bij Amersfoort te ontlopen waar ik richting Utrecht moest, ging ik via de A30 Veenendaal en dan naar de A15 Dat was wel iets langer maar wel altijd dezelfde tijd. Bovendien kon ik als ik dacht dat ik gevolgd werd makkelijk, door de polder, dat zien omdat volgers gelijk opvielen. Ik was die Willem Freriks helemaal zat. Hij had me al eens revolver bezorgt en ik vertrouwde dat allemaal voor geen meter en heb hem nooit bij mij gedragen maar opgeborgen.

Op een zekere dag waren we samen met 2 auto's op pad omdat ik na de afspraak ergens anders naar toe moest. Ik werd gebeld dat er een schietpartij was geweest op de camping waar de villa waar ik in woonde de vroegere ingang was. Op kantoor in deze villa konden ook de slagbomen nog worden open gemaakt door een druk op de knop. De vrouw van Willem woonde toen tijdelijk in een caravan. Er waren huwelijksmoeilijkheden tussen Willem Freriks en zijn vrouw Elly. Elly had het idee dat Willem Freriks haar belaagde en had een revolver leeggeschoten ook dwars door andere caravans heen. Groot tumult daar en bovendien had zij aangegeven dat er mogelijk explosieven waren waardoor de explosievenopruimingsdienst ook was opgeroepen. Willem Freriks stopte, vertelde mij dat en dat hij naar de camping moest en gaf mij twee wapens die in de auto lagen. En toen was het over. Dit wil ik helemaal niet. Ik wil er ook niet bij betrokken zijn en ik wil al helemaal niet met dit soort mensen omgaan. De wapens heb ik nog dezelfde dag laten verdwijnen. Ziezo dacht ik die komen nooit meer boven water inclusief die van mijzelf. Geen idee wat er mee gebeurd is maar ik had er in geen geval meer mee te maken. Toen moest ik ook nog op het politiebureau verschijnen en vage verklaringen afleggen omdat niet Elly maar Willem was gearresteerd en het was wat mij betreft over. Ik begreep toen ook wat die Elly een avond bij mij had geprobeerd, vlak voordat dit alles plaats vond, waarbij zij over de nieuwe relatie van Willem zat te klagen. Ze mogelijk door verleiding, mijn vrouw was in Rusland, mij ook had willen beschadigen.

Ik had vlak daarna een gesprek met een nieuwe klant Van Bree genaamd die later Belinfante bleek te heten in Restaurant de Wittenberg maar ik vertrouwde dat helemaal niet. Het klopte niet. Maar toch een afspraak gemaakt op het kantoor in Hooge Zwaluwe met Willem Freriks erbij. Er liepen plotseling ook te veel mensen rond de villa en ik besloot ook te gaan verhuizen naar Breda De Elstraat nr 15. Omdat ik met beveiligingsbedrijven bezig was kon ik de grote loods die er bij was later altijd gebruiken. Ik ging verhuizen. Ik had meerdere afspraken met Willem Freriks maar besloot ze te annuleren vanwege het idee dat het niet klopte. Maar één kon ik niet meer bereiken en besloot deze te laten doorgaan. Op dezelfde dag stuurde ik 2 personeelsleden naar het kantoor in Duitsland waar ik ook een kantoor had en Willem Freriks een sleutel, om de sloten te vervangen zodat Willem er niet meer in kon. Verder zou ik tijdens het gesprek aangeven dat Willem alleen verder moest en hij de mogelijke investering alleen zou krijgen en het met mij over was. Dat was ergens begin 2002 op een vrijdag. De cliënt die ik in Restaurant de Wittenberg had ontmoet was daar op het afgesproken uur met nog iemand die mij vaag bekend leek. Zij gingen naar mijn privékantoor waar Willem Freriks al zat en ik ging iets regelen in het kantoor van het personeel. Ik was één brok wantrouwen. Al die afspraken die ik vlak daarvoor had gecancelled en deze niet vanwege de onbereikbaarheid, het gesprek in de Wittenberg wat ik niet vertrouwde. Mijn lichaam en geest waren in opperste staat van alertheid. Het klopte gewoon niet dat was meer dan duidelijk. Maar wat klopte er niet. Ik ging terug naar mijn privékantoor en ging naast Willem Freriks zitten tegenover de klant en zijn vriend. Dat is Peter R de Vries. Ik zag het onmiddellijk. Nog even wachten totdat hij wat zegt want zijn stem is meer dan duidelijk en hij kan geen omvormer gebruiken dacht ik. En ja hoor Willem vroeg aan hem wat hij op het oog had om te investeren en Peter R de Vries begon te beantwoorden. Ik zei: "ophouden Willem deze meneer is niet die hij zegt dat hij is." Peter R de Vries:" waar heb je het over?" Ik:" u bent niet degene die u zegt dat u bent Peter R de Vries en u dient onmiddellijk dit pand te verlaten. N"

Toen begon Peter R de Vries ook: u bent helemaal niet degene die zegt die u bent” enz. Ik begon hem het kantoor uit te werken maar dat mislukte omdat via verbindingen een hele crew naar binnen kwam stormen en dat mislukte. Ik heb hem omdat ze overal in gingen zitten kijken en er sprake was van huisvredebreuk, gesommeerd het pand te verlaten. Dat niet deden ze niet en heb toen de politie gebeld om het kantoor te ontruimen. Ik ben naar buiten gelopen zodat iedereen naar buiten achter mij aan ging en ik toen iedereen buiten was weer naar binnen ben gegaan en de deur op slot. Ik was natuurlijk een lafaard volgens de Vries. Maar ik had ook andere bedrijven die niets te maken hadden met Willem Freriks en de zijnen namelijk 3 detectivebureaus 1 in Duitsland en 2 in Nederland en er lagen allemaal gegevens van deze opdrachten Ik kon gewoon niet toestaan dat zij daar in gingen snuffelen. De politie kwam maar hoefde het kantoor niet meer te ontruimen Ik kon aangifte gaan doen op het politiebureau maar de manier waarop gaf al aan dat het weinig zin zou hebben. Wel zag ik dat Rob van der Weg en een oude klant van Willen die ik wel van een foto kende maar daar niet bij betrokken was geweest daar ook bij waren. Daar waren we mee geconfronteerd geworden als ik het niet door had gehad. Dus ik had kennelijk een stuk opzet in het water ge gooid.

Toen begon het juridische getouwtrek. Ik starte een kortgeding om een uitzending te voorkomen. Er werden heen en weer beschuldigingen gedaan en zei dat wat Peter R de Vries te brengen had helemaal geen oplichting was. Bovendien stond ook een artikel in de Stem over deze zaak en daar werd mijn verhaal in opgenomen en ook van andere die mij als oplichter zagen maar ook die mij een gewone zakenman vonden. Daar heb ik geen moeite mee omdat de lezers zelf kunnen bepalen wat ze willen. Of zaken doen met mij of niet. Dat is een eerlijk verhaal. “Kunt u dat ook niet doen” opperde de rechter en Peter R de Vries kon niet anders doen dan het toestaan maar hij wilde niet zo erg.

Een gegeven moment ben ik met mijn advocaat naar de studio van Peter R de Vries gegaan. Met een pas gekocht video-opnameapparaat. De ontvangst was bepaald niet hartelijk te noemen. Ik waarschuw maar even zeg ik tegen hem dat alles op een fatsoenlijke manier gebeurt want ik ben aanzienlijk minder makkelijk dan ik lijkt als ik belazerd word. “Met je vrouw van de Russische maffia zeker” antwoorde Peter R de Vries. Waarop ik weer in woede ontstak: “Hoe durf je mijn vrouw die een rustig en godsvruchtige vrouw is een maffioos te noemen? Je bent nog niet van mij af.” Antwoorde ik. Mijn advocaat zou filmen en zo begon het interview:” Ik heb hier drie simpele vragen voor je” aldus de Vries Ik zei voordat ze gesteld konden worden: “Wie ben u nu eigenlijk mijnheer de Vries. Kunt u mij verklaren wie u bent en waarom ik antwoord zou moeten geven op deze simpele vragen? Wat voor gezag heeft u? Mijn cliënten vertrouwen mij en terecht waarom zou ik iets tegen u vertellen wat hun belangen zou kunnen schaden? Als u nu officier van justitie was zou ik die misschien beantwoorden maar wie bent u mijnheer de Vries? U bent helemaal niets uw detectivewerk is een grote verzameling van aan elkaar hangende misleunen en fouten. En omdat u bewijzen uitzendt is het volstrekt onbruikbaar in de rechtszaal. U bent een grote opgeblazen heethoofd. Uw programma’s zijn gewoon een open riool. U denkt toch niet dat ik iets ga zitten vertellen wat in dat riool terecht zal komen.” Hij beschuldigde mij weer klassiek altijd bruikbaar van witwassen en oplichten en zo ging dat een tijdje heen en weer. Hij kon geen punt maken en mij op iets afbreken. Een gegeven moment zei hij:” U bent een crimineel meneer Vrijmoed “waar ik weer op antwoorde “Ik niet mijnheer de Vries. Ik heb geen vrienden in de gevangenis. U wel u bent een spreekbuis van de onderwereld.” “Laten we maar ophouden” antwoorde de Vries “Dat lijkt mij ook” antwoordde ik. Het meeste wat wij hebben opgenomen is weggelaten in de uitzendingen, helemaal het essentiële, en verknipt in de uitzending terecht gekomen. Dat hij spreekbuis van de onderwereld was heeft hij wel uitgezonden. Valt weer mee.

Ik ben toen naar de kortgedingrechter gestapt om de uitzending te verbieden. “Heb jij een kopie van het uit te zenden programma” vroeg de rechter aan Peter R de Vries? “Nee dat is nog niet klaar” aldus Peter R de Vries. “Ja”, zei de rechter “dan kan ik niet beoordelen of het uitgezonden kan worden of niet. U verliest.” “Maar zei ik dan wil ik weten wanneer het wordt uitgezonden antwoorde ik.” De rechter vroeg dat aan Peter R de Vries en die gaf als antwoord 9 mei 2002. Dus op 8 mei 2002 weer een kortgeding aangespannen om de uitzending te verbieden want dan was er een uitzending een dag later. Bij de rechtbank de rechter tegen Peter R de Vries:” heeft u een kopie van de uitzending?” “Nee” zei Peter R de Vries. “de uitzending is een week opgeschoven die is nog niet klaar en bovendien wijzig ik op het laatste moment nog van alles.” Kortgeding weer verloren omdat de rechter niet kon beoordelen of de uitzending onrechtmatig was. Dan ben je toch stomverbaasd dat als je een week later de uitzending ziet er wordt verteld dat ik had geprobeerd de uitzending te verhinderen maar dat de rechter toestemming had gegeven om uit te zenden. Wat een flagrante

leugen was ten opzichte van de rechtszaken. Maar zo werd het publiek voor de televisie door de Vries al belazerd. De uitzendingen hebben uiteindelijk op 16 mei 2002 een hele uitzending en een week later de 23 mei 2002 een halve uitzending plaats gevonden. En dat ik tegen Peter tekeer was gegaan ook al is daar maar een stukje van uitgezonden maakte mij populair. In het Holland Casino kwamen een paar mensen naar mij toe om mij hun steun te betuigen. Niet veel maar toch. Zo populair was de Vries toen ook al kennelijk niet.

Op een gegeven moment wilde hij mij failliet laten verklaren omdat ik de gerechtskosten moest betalen, maar dat weigerde. Bovendien had hij volslagen strafrechtelijk mijn vergunninghouder het ministerie van justitie benaderd om te zorgen dat mijn detectivevergunning zou verdwijnen. Bovendien had hij samenwerking gezocht met een dubieus bureau Oosterbaan genaamd die zich voordeed als een advocatenkantoor maar een ander bedrijf alle aandelen van de B.V. van het zogenaamde advocatenkantoor in bezit had. Waarin we in een onderzoek daarnaar op een gewone camping met wat huisjes in Luxemburg terecht kwamen wat een gewone Hollandse zwartgeld camping bleek te zijn. En daar was het hoofdkantoor van Oosterbaan.

Op de website van Peter R de Vries was door deze zwartgeld Oosterbaan rakkers door Mr. mevr. Klop een oproep geplaatst aan slachtoffers om zich te melden Ik heb toen weer een procedure aangespannen op 10 december 2002 om hem te laten zwijgen en deze oproep te laten verwijderen. Omdat ik de rechtbanken na de ervaringen in Amsterdam niet zo meer vertrouwde had ik een proces gericht op die Oosterbaan de tweede op de lijst waardoor het kortgeding in Rotterdam moest plaats vinden. Wachtend voor de rechtszaal in Rotterdam heb ik de Vries nog even genadeloos de les gelezen omdat hij duidelijk hoorbaar voor iedereen mijn advocaat zat af te breken. Kennelijk vanwege mijn contacten met Rusland schrok zijn advocaat, suste alles maar het werd wel rustig. De zaak zelf verloor ik zoals eigenlijk al te verwachten was, ik mocht niet winnen of ik nu juridisch gelijk had of niet. Gewoon verkeerde uitspraken doen. Maar in reconventie (een tegen rechtszaak) werd geëist dat ik in het openbaar niet mocht zeggen dat Peter R de Vries een crimineel was op straffe van € 10.000, -- per keer met een maximum van € 150.000, --. En of ik nu beweerde dat dit rechtsongelijkheid was, want anderen zeiden dat ook, het hielp niet. De grote criminele crimefighter werd beschermd door minister DONNER dus crimineel of niet, ik mocht het niet zeggen.

Nadat ik door Cor van Hout bedreigd was, ben ik Peter R de Vries op de website van mij als een crimineel gaan neerzetten met een balkje, met zijn adres erbij want ik had zijn woonadres gevonden En daar vond ik 2 ondernemingen. Fingerprint VOF en Beatus B.V. De laatste was binnen een week nadat ik dit op de website had gezet overgenomen door zijn schoonvader die Beatus B.V. binnen die week ontmanteld heeft. Dat is de poort tot zijn criminele geld geweest wat hij met rippen en witwassen en verduistering van belastingen had verdiend moet zijn geweest, die nu voorgoed gesloten is dacht ik meteen. Naar Curaçao wisten we haast zeker omdat we een link konden leggen. Met een vof of een eenmanszaak komt je naam openlijk bij de Kamer van koophandel te staan. Ik had een week, lang zeer lang omdat ik toen nog geloofde in zijn capaciteiten, gezocht hoe ik zijn, naar mijn mening, afgeschermd adres kon vinden. Blijkt hij als onderzoeksjournalist niet eens te weten hoe openbare registers werken, dus ook niet bij de Kamer van Koophandel. Op 19 november 2002 zette ik dit alles op mijn website, een week later op 26 november is het kortgeding in Breda om deze gegevens van mijn website te halen. Hard werken voor mijn advocaat en de zijne Mevr. Mr. Schaap Er waren wat pleitnota's en verweren daarop ingediend en in een van de stukken stond dat wat ik veronderstelde dat hij met Cor van Hout over mij had gepraat, niet waar was. Hij had nooit met Cor van Hout over mij gesproken aldus de stukken. Ik maakte dus de volgende opmerking: mijnheer de rechter, "bent u daarbij geweest, ben ik erbij geweest? NEE. Hij kan wel opdracht hebben gegeven mij te laten vermoorden." In de zaal zaten twee werknemers van mij en een vrouw die ik niet kende. De rechter:" maar dat is absurd mijnheer Vrijmoed Dat mag u niet zeggen hier in de rechtszaal." Goed een ding zal duidelijk zijn mijnheer de rechter, ik heb hier in het openbaar uitgesproken dat de mogelijkheid bestaat. Zodat als mij iets overkomt de recherche gelijk naar Peter R de Vries zou kunnen gaan. De Vries wilde van mij € 25.000, -- hebben omdat hij zich had moeten beveiligen." Wat wilt u dan doen wat zoveel kost" vroeg de rechter? Dat wilde hij wel de rechter in zijn oor fluisteren omdat ik het niet mocht weten. "U weet toch mijnheer de Vries dat als u dat wil, ik dat kenbaar moet maken aan de heer Vrijmoed dat is nu eenmaal zo in een rechtsprocedure" aldus de rechter. Ik verloor de rechtszaak in die zin dat de € 25.000, -- niet werd toegekend want ik had eigener beweging alles al van mijn website verwijderd. Ik mocht dan niet zeggen in de rechtszaal dat Peter R de Vries opdracht aan Cor van Hout had gegeven om mij te laten vermoorden, de vrouw op

de tribune was familie van Hans Knoop die boekhouder was in die tijd ergens van de Casa Rosa de pornonachtclub in Amsterdam die in die tijd vlak voor de grote brand in handen was van de Italiaanse maffia. Nu was ik daar niet zo bang voor maar wel voor Lizette Knoop die de maîtresse van Cor van Hout bleek te zijn later en de eindredactrice van Peter R de Vries zijn programma's. Dus de moordopdracht was dan niet rechtstreeks van Peter R de Vries gekomen, maar mogelijk van beiden omdat Lizette Knoop onder het wippen al had kunnen roepen dat ik eraan moest. Had ik dat maar geweten in de rechtszaak van 26 november 2002. Maar 24 januari 2003 was Cor van Hout dood en ik had de hoop weer dat alles ten goede zou keren.

EMF Ltd. de participatiemaatschappij

En ik begon met het werven van geld voor mijn participatiemaatschappij wat behoorlijk liep. Voor ik problemen met de Vries kreeg had ik overeenkomsten afgesloten met 2 Assurantiekantoren. Beide bemiddelde, morada van Peter Visser in de Meern en Van de Oetelaar B.V. met directeur Hans van de Oetelaar. Toen de uitzendingen van Peter R de Vries waren geweest heb ik uitgelegd wat we gingen doen en dat de man volledig ongelijk had. Ook uitgelegd dat ik dat geld wat ik via de Willem Freriks had binnen gehaald ook moest teruggeven. Iedereen was op de hoogte van wat er ging gebeuren. Wat ik nog niet door had was dat mijnheer de Vries gewoon zou doorgaan al of niet in opdracht van Donner, of met de kennis van nu, Demmink om mij kapot te maken. Want ik had intussen redelijk lopende recherchebureaus. Op mijn website stond dat ik mij specialiseerde in corruptie en belangenverstrengeling en ambtsmisdrijven, alsmede opsporen van kindermisbruik en de kinderporno-industrie, waar in die periode door de CAI een paar artikelen van in de krant stonden. Namelijk dat Nederland de grootste producent was op dat gebied en de top en de leiding van Nederland hoog in onze bestuurlijke top zaten. Ik kende Demmink toen nog niet en nooit geweten dat mogelijk dat een van de vele redenen was waarom ik niet van de grond mocht komen en Peter R de Vries de opdracht had dat uit te voeren. De geldwerving voor de participatiemaatschappij had de aandacht getrokken van De Autoriteit Financiële Markten die mij berichtten dat ik onterecht zonder vergunning geld uit de markt haalde. Ik heb de heren met ook alweer indrukwekkende Mr. titels laten weten dat wij binnen de vrijstellingen vielen en gemotiveerd waarom. Daar had men kennelijk niet helemaal van terug want ik bleek plotseling met aandelenhandel bezig te zijn. Zo zag een overeenkomst er in die tijd uit zoals hier onder staat.

- 1 Onderneming : Euro Financial Management Ltd.
 Gevestigd : te Voorthuizen
 Kantoorhoudende : te Hooge Zwaluwe
 Rechtsgeldige
 Vertegenwoordiger : J. A. Vrijmoed(Directeur).
 Geboren te : Delft, 28 augustus 1944
 Woonachtig : te Voorthuizen
 Hierna te noemen : EFM
- 2 Naam :
 Geboren te :
 Woonachtig :
 Hierna te noemen : Contractant

Verklaren als volgt te zijn overeengekomen:

- 1 Contractant leent aan EFM f 50.000, --, zegge "vijftigduizend gulden". EFM aanvaardt deze f 50.000, --. welke als achtergestelde lening aan het vermogen van de onderneming zal worden toegevoegd. Er zal geen rente worden vergoed.
- 2 Contractant zal dit bedrag binnen een week na ondertekening van deze overeenkomst overmaken op bankrekening 8458477 t.n.v. Euro Financial Management Ltd..
- 3 De lening wordt aangegaan voor 3 jaar, ingaande op De aflossing vindt plaats volgens het schema zoals aangegeven onder punt 4 en de laatste aflossing uiterlijk op
- 4 De achtergestelde lening heeft het karakter van eigen vermogen en EFM zal jaarlijks dit eigen vermogen verhogen zodanig dat aan het einde van het 3e jaar een vermogen is ontstaan van f 100.000,- ten gunste van Contractant zonder aftrek van de aflossingen.
- 5 De aflossing zal plaatsvinden volgens onderstaand schema:
A	Eerste jaar	1 ^e kwartaal op 1 april		f 5.000,--

	Eerste jaar	2 ^e kwartaal op 1 juli	f 5.000,--	
	Eerste jaar	3 ^e kwartaal op 1 oktober	f 5.000,--	
	Eerste jaar	4 ^e kwartaal op 1 januari	f 5.000,--	f 20.000,--
B	Tweede jaar	1 ^e kwartaal op 1 april	f 3.750,--	
	Tweede jaar	2 ^e kwartaal op 1 juli	f 3.750,--	
	Tweede jaar	3 ^e kwartaal op 1 oktober	f 3.750,--	
	Tweede jaar	4 ^e kwartaal op 1 januari	f 3.750,--	f 15.000,--
C	Derde jaar	1 ^e kwartaal op 1 april	f 3.750,--	
	Derde jaar	2 ^e kwartaal op 1 juli	f 3.750,--	
	Derde jaar	3 ^e kwartaal op 1 oktober	f 3.750,--	
	Derde jaar	4 ^e kwartaal op 1 januari	f 3.750,--	f 65.000,--

- 6 De achtergestelde lening is converteerbaar. EFM en Contractant kunnen in onderling overleg en op elk gewenst moment besluiten de lening om te zetten in aandelen tegen de dan geldende intrinsieke waarde.
- 7 Gedurende de looptijd van deze overeenkomst zal EFM de geleende bedragen uitsluitend aanwenden voor de volgende doeleinden;
1. investeringen t.b.v. de bedrijfsvoering van EFM
 2. investeringen t.b.v. de bedrijfsvoering van aan EFM gelieerde ondernemingen die hun activiteiten uitsluitend of grotendeels in Nederland uitoefenen. Daartoe behoren in elk geval die ondernemingen die deel uitmaken of zullen gaan uitmaken van de **Vrijmoedgroep** alsmede alle nog op te richten ondernemingen waarbij EFM betrokken zal zijn en die in Nederland gevestigd zullen zijn en hun activiteiten uitsluitend of grotendeels in Nederland uitoefenen.
- 8 Gedurende de looptijd zal elke twee maanden een accountant een rapport uitbrengen waaruit blijkt op welke wijze het geleende bedragen zijn aangewend. Contractant zal indien hij dit wenst van die rapporten telkens een exemplaar ontvangen.
- 9 Indien de overeenkomst niet wordt nagekomen c.q. om wat voor reden dan ook niet wordt, of kan worden uitgevoerd, staat J.A. Vrijmoed persoonlijk borg dat de verplichtingen van deze overeenkomst door hem privé worden nagekomen of door een van de gelieerde ondernemingen van de Vrijmoedgroep.
- 10 De lening kan na de looptijd van 3 jaar weer telkenmale voor 3 jaar worden verlengd onder dezelfde condities als hiervoor aangegeven. Dit dient schriftelijk kenbaar gemaakt te worden. Indien het management niet verder wenst te verlengen wordt dit per aangetekend schrijven aan contractant medegedeeld 6 maanden voor dat de overeenkomst afloopt.

Aldus overeengekomen te

Euro Financial Management Ltd.

Contractant

J. A. Vrijmoed

Directeur